

Morten Østergaards folkemødetale

Taler

Morten Østergaard
Politisk leder for Radikale
Venstre

Dato

13. juni 2019

Sted

Allinge, Bornholm

Kære venner.

Meget er sket, siden vi var her sidst.

En regering er faldet. Og en ny i færd med at blive skabt.

For et år siden lovede jeg jer forandring, hvis I kom med os. Jeg gav jer en garanti, om en ny regering uafhængig af det yderste højres politik.

Og den 5. juni 2019 gav I os mandat til at udstikke en ny kurs.

Vi står på tærsklen til et nyt årti. 2020'erne. Og nu siger jeg igen: kom med!

Så tager vi hul på tillidens årti. Der, hvor vi igen møder hinanden med fremstrakt hånd i stedet for knyttet næve. Hvor tilliden til hinanden, til fællesskabet og til fremtiden igen blomstrer. Kom med fremad mod et grønnere, friere og stærkere Danmark. Tør vi, kan vi.

Da jeg for to årtier siden blev opstillet til Folketinget for første gang, var min valgkreds Aarhus Vest.

I ved, der hvor Gellerup ligger. Eller det vores afgangende statsminister har kaldt ”et hul i Danmarkskortet”.

Jeg var optændt af den hellige ild i kampen mod Anders Fogh og Pia Kjærsgaards systemskifte. I ved dengang, hvor det borgerlige Danmark glædede

sig over at kunne regere alene på Dansk Folkepartis stemmer.

På min valgbrochurer stod der: ”Tillid til mennesker”. For sådan var – og er – mit menneskesyn.

Jeg ville kæmpe for, at beboerne i Aarhus vest ikke blev forvandlet til andenrangs-borgere. Mistænkeliggjort af magtsyge politikere. Og henvist til et liv, hvor deres børn ikke fik samme muligheder, som jeg og mine kammerater havde haft i vores kvarter.

For sådan skal vores Danmark ikke være.

-----

20 år senere kæmper jeg stadig for tilliden.

For jeg tror på, at Danmark er blevet det fantastiske land, vi er, pga. den tillid vi har til hinanden.

Vi færdes frit på gaden uden frygt for overfald eller overvågning.

Vi lader barnevognen stå i gården eller foran køkkenvinduet, mens vores børn sover til middag.

Og de fleste af vores aftaler kræver hverken formular eller forudbetaling, men blot at vi har hinandens ord.

For vi stoler på hinanden i Danmark. Og vi ser det som vores styrke.

Eller... det gjorde vi.

For med systemskiftet i 2001 skete der noget.

Fogh og Kjærsgaard startede en værdikamp. Men vi endte i et gigantisk værdiskred. Væk fra de værdier vores samfund er bygget på: Lighed for loven. Plads til forskellighed. Solidaritet med vores svageste. Gradvist endte vi som et land, der fejrer andre menneskers ulykke med kage.

Fogh og Kjærsgaard startede et opgør med eksperttyranni. Men vi endte med massiv fakta-fornægtelse og magtfuldkommenhed. Politik blev trumfet igennem mod bedre vidende. På bekostning af kommende generationers muligheder. Og det blev konsekvensløst at tale usandt.

Fogh og Kjærsgaard startede en opstramning af udlændingepolitikken. Men vi endte i symbolpolitisk kviksand. Der gik ”stram, strammere og strammest” i udlændingepolitikken, og problemer der i forvejen var store blev endnu værre. Fordi gak-gak-lovgivning som håndtrykslov, integrationsstop og en udvisnings-ø til 759 mio. kr. blev dagens orden.

Valgkampen 2019 blev en øjenåbner.

Højre-ekstreme politikere holdt et spejl op foran os. Og vi så for første gang – klart – hvem vi risikerer at blive:

Et Danmark, hvor had trives – og tryghed fortrænges.

Hvor grøfter graves dybere – og broer rives ned.

Hvor mistillid ikke bare trives. Men dyrkes.

Mellem borgere og politikere. Mellem befolkningsgrupper. Og mellem mennesker.

Sådan skal vores Danmark ikke være.

Det får mig til at tænke på titlen på Lars Løkkes bog der udkom i valgkampen. Kan I huske den?

”Befrielsens øjeblik”.

Det er måske aldrig blevet krystalklart, hvad befrielsens øjeblik betød for Løkke. Ham om det.

Men, ved I hvad: Jeg tør godt sige, at valgkampen 2019 blev en befrielse fra

noget langt større og mere grundlæggende:

En befrielse fra dyr symbolpolitik, der skaber flere problemer, end den løser.

En befrielse fra værdier i frit fald og politikere, der er klar til at gøre, sige og mene, hvad som helst for at få magt.

En befrielse fra lederskab ved straf og tvang, og fra en ny politisk korrekthed, hvor mennesker forskelsbehandles med afsæt i deres baggrund.

Den 5. juni 2019 blev befrielsen fra en værdikamp, der slog fejl, et ekspertopgør, som gik skævt, og en opstramning af udlændingepolitikken, som løb fuldstændig løbsk.

For Grundlovsdag rejste nogle af de mennesker sig – der er talt meget om de seneste år, men alt for lidt med – og udtrykte ønske om forandring:

- De unge, som ikke forstår, at Christiansborg bruger sin tid på burkaforbud og håndtryksregler, mens kloden smelter. Og som ikke fatter, hvorfor vi tæller udlændingestramninger, når vi burde tælle Co2-reduktioner...
- Beboerne i de udsatte boligområder, der lever med integrationsproblemer tæt inde på livet hver dag. Og derfor mere end nogen andre drømmer om politikere, der faktisk løser problemerne fremfor bare at profitere af dem...
- Og de mange ofre for symbolpolitikken rundt om i landet:

Børnefamilier, der lever i politisk bestemt fattigdom

Danske familier, der er skilt ad og må søge uden for landets grænser for at være sammen.

Muslimske medborgere, der frygter, at Paludan vil smide dem ud af Danmark.

Virksomheder og fagforeninger, der ikke forstår, at flygtninge, som de har brugt tid og kræfter på at gøre til medarbejdere, skal smides.

Borgere, der ikke begriber, hvorfor Christiansborg sparede den uddannelsesinstitution væk, som holdt liv i netop deres lokalsamfund.

Den 5. juni gav de – og mange andre – os mandat til at skabe forandring i Danmark.

Og jeg er stolt og bæret over tilliden fra hver og én som stemte på os. Uanset hvem I er, hvor I bor, hvad I tror.

Mistillids-missionærerne er allerede i gang med at gøre det, de gør bedst. Spille befolkningsgrupper ud mod hinanden. Med rynkede bryn undrer de sig over at den almene sektors beboere ikke stemte på nogen, der ville rive deres huse ned, hvis for mange af naboerne havde anden etnisk oprindelse end dansk. Hvorfor mon?

Men de skal ikke få held til det denne gang.

Vores mission er ét fællesskab.

Fri for ekstremisme af enhver art.

Fri for fordomme.

Tryk ved være sig selv og have retten til at bestemme over sig selv – i al vores forskellighed.

Det er det mandat, og den tillid vi nu skal forvalte.

Vi har nu en gylden mulighed for at gøre op med systemskiftet fra 2001 og drive Danmark fremad.

Fordi vi igen tager fat på de største problemer først. Væk med den meningsløse symbolpolitik og de tossede regler, som bestemmer, hvad tøj vi må gå i, hvem vi må gifte os med, og hvordan vi skal hilse på hinanden.

Jeg vil tilbage til, at politik igen gør en positiv forskel i menneskers liv.

Tør vi, kan vi skabe et nyt systemskifte i Danmark.

Og det systemskifte skal være grønt, klogt og kærligt:

Vi har i den grad brug for, at systemskiftet bliver grønt. For klimaforandringerne bør og skal være en ny regerings allerførste og allerhøjeste prioritet.

Efter 4 år i det sorte slæbespor har vi brug for at få bragt klimakampen op i fuld fart igen.

I vores Danmark går vi forrest i klimakampen.

For det er ikke bare vores egen, men hele klodens overlevelse og vores børns

fremtid, der er på spil.

Findes der egentlig noget vigtigere? Ikke i min bog. Det er selve meningen med politik. At tage ansvar for dem som følger efter.

20. juli i år er det 50 år siden, mennesket første gang satte fod på månen. Lad 50 året for månelandingen samtidig blive året, hvor Danmark igen sætter foden foran og leder verden i det, der bliver vores generations månelanding: At sætte en effektiv stopper for klimaforandringerne og nå 70 pct. reduktion i drivhusgasser senest 2030 – det er ikke for meget og for hurtigt. Det er på høje tid og sidste udkald – er hvad det er!

Tænk, hvilken forskel det vil gøre for vores børns fremtid, hvilken værdi det vil skabe for vores land, og hvilken position, det vil give Danmark i resten af verden, når – ikke hvis – men når, vi lykkes!

Og systemskiftet skal være klogt,

Selvom det kan føles langt væk i dag, var der engang – for ikke længe siden – hvor politik løftede mennesker ud af fattigdom. Startede grønne revolutioner. Og hvor vi prioriterede over alt andet, at den næste generation fik flere muligheder i livet end generationerne før.

Sådan skal politik være igen. Og sådan kan vi sørge for, at det bliver.

I vores Danmark finder vi rigtige løsninger på de virkelige problemer – dem, der faktisk fylder noget i folks hverdag. Vi flytter grænserne for hvad vi kan opnå som samfund, fremfor at vores tid og borgernes skatte kroner på vildsvinehegn og grænsebomme.

Jeg ønsker mig et Danmark som er frit. Hvor det ikke er dine forældres baggrund, der afgør din fremtid. Eller social kontrol, der afgør, om du er hjemmegående. Vi skal give alle børn en bedre start på livet. Og i stedet for at standse integrationen - sætter vi fuld fart på.

Hvor uddannelse og dannelse ikke ses som en byrde, hvortil udgifterne må

begrænses. Men ses som mulighedernes allé for alle. Hvor vi ikke kører test, trit og retning, men dyrker nysgerrighed, kreativitet og tillid. Hvor børn bliver set af ansvarsfulde voksne, som har tid til dem. Fra de små i vores daginstitutioner, til skolen og i fritidshjemmet. Vi kan gøre det så meget bedre, hvis vi sætter børnene først.

Og jeg ønsker mig et Danmark som er stærkt. Hvor vi erstatter snæversyn med udsyn – og finder løsninger sammen med vores naboer på de problemer, vi aldrig løser selv. Og igen bliver en nation, som er kendt i verden for vores værdighed og ansvarlighed overfor den verden vi tilhører den mest privilegerede del af.

Endelig skal systemskiftet være kærligt. Danmark har brug for en ny regering, vi kan holde af og have tillid til.

Efter fire år med:

ustabil ledelse

støttepartier der var ved at falde over hinanden for at vælte den regering, de selv havde bragt til magten.

Med politik, der satte folk i bås

og straffede folk for at have problemer fremfor at gøre noget ved dem

Efter fire år med stadigt større mistillid mellem borgere og politikere

- er tiden inde til et nyt politisk lederskab i Danmark.

Et lederskab, der genskaber tilliden. Til og mellem mennesker.

Som finder løsningerne sammen med dem, der skal føre dem ud i livet fremfor henover hovedet på dem.

Som møder alle med samme høje forventninger fremfor nogle med systematisk lave.

Som stiller folk til ansvar for deres handlinger og ikke for deres baggrund.

Som leder med åbenhed fremfor at lave politik i elfenbenstårn.

Og endelig et lederskab, som erkender, at den forandring Danmark har brug for er gennemgribende. Og derfor tager tid.

Det kan ikke klares på fire år. Vi må og skal skabe et systemskifte, der som minimum er levedygtigt langt ind i det næste årti. Og gerne længere.

Så til Mette, Pia, Pernille og Uffe vil jeg i dag gerne sige: ”Jeg tror på, at vi kan skabe det systemskifte. Sammen.”

Og til de progressive blå partier – og I afgør selv, hvem I er – ”kom med, der er også plads til jer - hvis I vil med fremad”.

Sammen kan vi skabe et systemskifte som er grønt. Som er klogt. Og som er kærligt!

Meget er sket siden, vi sidst havde muligheden i 2011.

Lad mig være ærlig og sige: Vi radikale har lært af det.

En ny regering, som danskerne skal kunne holde af og have tillid til, kan ikke bringes til verden ved tovtrækning. Ved spinkrig. Eller endeløs ”vinder-taber” metaforik. Det er læren fra 2011.

Og bliver det afsættet igen – når vi afslutningen ligeså hurtig og brat som VLAK-regeringen.

Danmark har brug for noget helt andet.

Danmark har brug for stabil ledelse. Og politisk forandring.

Den 5. juni tændte vi et håb. Et håb om en ny retning for Danmark!

Det er ikke en mulighed at svigte. Vi skal levere forandringen. Vi skal genskabe tilliden.

Derfor må vi ikke tøve.

Derfor må vi ikke vakle.

Derfor må vi ikke slå op i banen, nu det virkelig gælder.

For i vores Danmark skal vi være modige nok til at give håb til andre end os selv.

Venner, tiden er inde.

Retningen er klar.

Vi skal FREMAD!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkemødetale, Politisk tale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-oestergaards-partiledertale-til-folkemoedet-2019>